

POKUMAĆ SIĘ (3) *vb pf i impf*

pf (3), [*impf* [*praes*]].

oraz *a jasne*.

inf pokumać się (2). ◇ [*praes 1 sg* pokumám się.] ◇ *praet* [3 *sg m* pokumął się.] ◇ 3 *pl m pers* pokumali się (1). ◇ [*part praet act* pokumáwszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Wejść z kimś w związku (3) :

[*Przen:*

Zwrot: »pokumać się z czartem«: Iezuitowie powiadaia/ iż nieźczęfliwi heretycy [...] nie tylko fie pokumáli s Cžárthem/ ále y ízczyrość piłmá popłowáli y sfálżowáli *GrzegŻarnPos 1582 740v* (*Linde*).]

a. *Zaprzyjaźni(a)ć się, (z)bratać się* (2) : Animum alterius cum suo commiscere, Pokumać fie/ ftowárziżić fie yeden s drugim. *Mącz 224a*; [Pokumam fie/ Amicitiam seu familiaritatem in eo, convenio. *Volck Sss*].

pokumać się z kim (1): In familiaritatem alicuius venire, Potowárziżić/ pokumać fie s kim. *Mącz 480c*.

b. [*Zawrzeć małżeństwo, ożenić się* [z kim]: iegli to ten [*tj. Luter*] vltáwi/ ktory bywłzy Mnichem [...] z Mniłżką fie pokumął/ y názwał to pocżciwym Małżeńftwem y łozem niepokalanym: co íest omierzłym cudzołoztwem *WujPosN 1584 I 233* (*Linde*).]

c. *Zawrzeć układ polityczny, przymierze* (1) :

pokumać się z kim (1): Węgrzy ie [*Połowców*] zowá Chumi/ iż fie z Rufią pokumáli/ bo po Rufku kum Kmotr. *BielKron 350v*; [*StryjKron 267* (*Linde*)].

[*Szereg:* »pobratać się i pokumać«: Tedy też zaráz tym Pánom y Rycerftwu Zmodźkiemu [...] dał ofiádłości w Rufkich Xięftwach/ ktorzy pobrátwłzy fie y pokumawłzy z Rufią Chrześciány/ ony puftynie ktore odłogiem leżály [...] ofadzáli *StryjKron 267* (*Linde*).]

d. [*Porozumieć się w sprawach religijnych:* Nie zjednocili się między sobą sami księža, ale zjehawszy się niektórzy z nich barzij się w sektach pokumali *AktaSynod I 185*.

pokumać się z kim: [*Mikołaj de Fer*] do Genewy zbiegłzy/ z Kálwinem fie pokumął *BolHist D4; BronApokr 117*.]

Synonimy: **a.** *potowarzyszyć się, spiknąć się, sprzyjaźnić się; **b.** *ożenić się.**

Formacje współrdzenne cf KUMAĆ SIĘ.

Cf **POKUMANIE**